

Samfelags- syndarar

EITT dømi um at tað ber til at lúgva stórt við at siga satt. Hetta tykist niðurstøðan av oddagrein Birgir Danielsen í blaðnum Okkara Millum oktober 1989.

B.D.: Tað er sjálvsagt ikki hugaligt hjá eini stjórn at verða avdúkað sum fyrrverandi landsstýri varð tað, tá Føroya fólk eftir valið vaknaði við kaldan dreyg og fann útav, at úttan-landskúidin var tvær milliardir krónur stórri enn sagt var frá áðrenn valið

VIDM.: Tað var ikki aftan á, men fyrri og undir valinum, at Føroya fólk fekk vitan um ein veldugan innlánsstreym úr útlondum til teir føroysku bankarnar.

EIN innlánsstreymur av tilikum dimensiónum, at tað fyrri valið og undir sjálvum valinum frá partamonnum Birgir Danielsen varð tosað um heilar tvær milliardir, ið eingin av góðum grundum grunaði tað minsta um — tí hetta vóru bankarnir sjálvir, ið formid-

aðu hesa innlánsaldu uttan um bæði Føroya Landsstýri og Hagdeildina.

TAÐ politiska sikið var búskaparligur ruðuleiki, ið jú er klassiski forleyparin hjá høgakreftum, tá teir hava sett sær fyrri at vinna politiska valdið.

AT vinna tað politiska valdið gjørdist altavgerandi og átrokandi neyðugt hjá nøkrum fáum.

VIT hava fingið búskaparligan ruðuleika, og vit hava fingið høgakreftir út í Tinganesi.

B.D.: Tann gamla ramsan um, at útflutningur okkara bert verður framdur til hálvan prís, verður endurtikin upp í saman ...

VIDM.: Fyrst tykist tað lögdi at skriva: »Útflutningur framdur til hálvan prís, men lat tað fara. Hetta við at føroyskur fiskur, sum er gevur 20 kr./kg. í meðal í endavirði og kann geva 40 kr./kg. hetta er ikki okkara uppfinnisi, hetta er ikki okkara útseg, men harafturimóti er hetta úttalisið Birgir Danielsen (á Eiði í apr. 1988)log (á aðalfundi Sjóvinnubankans og Føroya Fiskasølu í 1988).

AT 20 kr. er helvtin av 40 kr., verður neyvan gjørligt at broyta, sjálvt ikki hjá Birgiri Danielsen sjálvum!

SÍÐANI setur hann punktum, og skrivur um leysar pástandir og uttan prógv — —

— ER tað ætlanin, at hetta seinna skal vera partur av tí fyrri, so er jú talan um at Birgir soleiðis etur í seg aftur síni egnu orð — og tað skal standa honum fritt so at gera.

ER tað harafturimóti hesin klassiski mátin, hetta at kubbja av ein samanhag við einum punktum, so verður gjørt vart við, at tað eisini juridiskt sæð ber til at lúgva og tað stórt við at tuga.

OG til endans viðv. hesum hálva prisi: Tað verður ikki afturvíst í hesi oddagrein! Og um so var, so hevði av omanfyrenevndu grundum hent tað, at Birgir Danielsen afturvísti tí, hann sjálvur hevur sagt.

B.D.: Her verða nevnd tøl fyrri útbýti, svinn, nøgdir og prísir, sum einki sum helst samband hava við veruleikan

VIDM.: Heldur ikki her sigur Birgir Danielsen ósatt. Tey í Sosialinum

5. og 7. oktober nevndu tøl eru tøl fyrri útbýti og prísir v.m., soleiðis sum hesi kunnu og eiga at vera. Greitt er tí, at tey í tiskili einki hava við hansara veruleika at gera. Her hava vit so eitt dømi um at tað við at siga »sannleikan« eisini ber til at lúgva!

B.D.: Eins og bankarnir skulu hava tikið ímóti bankabókum uppá eina til triggjar milliardir ...

VIDM.: Her hava brillurnar ligið eftir við hús. Tað stendur: Privatbankin hevur sent uppsagnarskriv til føroyskar privatar lántakarar, sum við at deponera sínar banka-bøkur hava tikið ímillum eina og triggjar milliónir krónur (ikkí mia.) heim í part, ið síðan eru innsett í føroysku bankarnar, ivaleyst sum trygd fyrri nýggjari lántøku úr føroysku banknum, har úrslitið so fyrri viðkomandi lántakara kann gerast 0 ella lítið og einki til skatt-ingar, (Sosialurin 30. sept. 1989.)

SUM tað sæst, so hevur Birgir Danielsen lisið skeivt uppá og verður í tiskili biðið um at rætta hetta, serliga tá tað hevur elvt til líka so grunna og barlagda rangskrivning í Dimmalætting og soleiðis er vordið ein hóttan mótvegis okkara trúvirði!

J.S.

Læknar í andgletti

Samrøðuevnið, fram um øll onnur hesa vikuna, hevur so avgjørt verið tað, sum vit søu og hoyrdu í Kjørbreyst seinasta sunnukvöld, har John Eysturoy var høvudsponsurin, og nam við sera viðkvæman spurning, nevniliga um støðu læknanna í dagsins samfelagi. John dugdi væl og siðiliga at greiða frá teimum trimum óhepnur skurðviðgerðum, sum hann var noyddur at fara igjøgnum, to uttan at fáa nakra sum helst hjálp frá skurðlæknunum á Lands-sjúkrahúsinum. Aftan á hart trýst frá familjuni, varð John loksins sendur niður á Ríkishospitalið, har hann, tibetur, fekk ta neyðugu hjálpin í skundi, bert 2 timar eftir at hann var niðurkomin. Hetta er eitt prinsippmál fyrri John, og vildi hann hava ábyrgdina fyrri kleyvarskapinum plaseraða igjøgnum ein rættarúrskurð, ella sum hann tók til, »læknar eiga ikki at føla seg sum ein stat í statinum«. Fyri ikki at hesir pástandir frá Johnsa síðu

skuldu hanga í leysum lofti, so høvdu sjónvarpsvertirnir, Leivur og Dagmar, bjóað Eliesar Arge, yvirlækna, í sjónvarpstovuna at verja støðuna, sum hon sær út frá einum læknaligum sjónarmiði, sum eisini rætt var. Men hesum kom hann ikki væl frá. Gaman í, at hann ikki fór at kjakast við John fyrri opnum skermi um skurðviðgerðina, er sjálfandi bundin av tagnarskylduni v.m., men harfrá, so at koma við einum faldara úr jakkalummanum frá Sunnhelststýrinum, og so lítið og einki meira siga, enn sum best at royna at vaska hendur, tað tænar ongun endamáli. Essa slapp ov lætt, Leivur! Yvirlæknin skuldi m.a. nýtt henda einastandandi møguleikan, sum hann hevði, at kunna Føroya fólk um viðurskiptini og arbeidsgongdina í síni heild á Landsjúkrahúsinum, m.a. um samarbeiði (ella tvørandi av sama slag) millum hjálparlæknar, yvirlæknar v.m., um hvi John noydd-

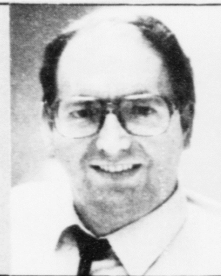
ist 3 ferðir á operatiónsbordið til onga nyttu, hvi hann onga frágreiðing fekk um støðuna, og hvør og nær avgerð verður tikið, um sjúklingur skal av landinum ella ikki. Allir hesir spurningar, um framt hópin av øðrum, gera, at álitid millum læknarnar øðrumegin, og Føroya fólk hinumegin, uppaftur hevur fingið eitt álvarsligt skot fyrri bogvin, og spurningurin er, um sjúkrahúsværkið tolar nógv afturat á hesum øki? Kann henda sendingin vera við til at forða tilik-um álvarsomum mistøkum í framtíðini — her er jú talan um mannaliv — so hevur Johnsa úttalisi í sjónvarpinum ikki verið til fánytis, hóast onkur í tí stóra hvíta flokkinum á Landsjúkrahúsinum feldi seg raktan.

Annars søu vit eisini í Kjørbreyst hetta sama kvöldið, hvussu lögreglan fór til verka eitt vikuskiftiskvöld í Havnini — 5 politistar í »action«, væl útgjördir, enntá við skammyrsu við lið, fyrri

at bjarga lóg og landaskili í Havnar býi. Alvaratos, er hetta ikki nakað nógv av tí góða, í London t.d. hava »bobbíararnir« higartil gingið vápnaleysir, og hvi skal tað so vera neyðugt her í okkara litla landi? Er tað tí, at Havnin er vordið eitt nýtt Chicago, ella er hetta neyðugt, tí ein dons reglugerð fyrri politiid sigur, at so skal vera? Hvar er annars hitt góða fyridømið blivið av — lögreglumen í búna nyttu, bæði inni og úti, eitt mál, sum var á júst sama støði, sum tað, sum nýtt verður av ótanganum í Havnargøttum. Hesin málburður er við til at øsa ungfólk, og so sanniliga okkum eisini, sum lyddu á, móti lögregluni, og tað kann ikki vera meiningin við arbeidi lög-reglunnar. Danir plaga at siga, »Som man råber i skoven, får man svar« ... Hesin arbeidsháttur semir seg ikki, og er í hvussu so er ikki við til at økja um virðingina fyrri lögregluni, sum frammanundan ikki hevur staðið í serliga høg-

sjónvarps- og útvarps- ummæli

v/ Johan
Samuelsen



um kurs.

Annars alt samanumtikið — Kjørbreyst síðsta sunnukvöld var so nógv tann besta higartil í heyst — ongin ivi um tað — øll innslogini so at siga, vóru viðkomandi, fingur fólk at hugsa, kenna seg aftur, og ikki inst, at luttaka í kjakinum eftir at sløkt var fyrri sjónvarpinum, og tá er sanniliga ikki so lítið vunnið.

Nú mundi eg gloymt útvarpið — men henda søgan sigur best, hvi so er vordið. Ein maður spurdi meg ein dagn, um eg ætlaði mær at gjalda útvarpsgjaldið, og eg svaraði honum, at eg altíð hevði gildið útvarpsgjald, og ætlaði at gera tað sama

í ár. Eg spurdi síðani, hvussu við tær, fert tú at gjalda? Nei, svaraði hann, hann ætlaði onki at gjalda hesaferð, tí, sum hann tók til, har eru tær beru endursendingar, og tær havi eg gildið fyrri áður!!

Johan Samuelsen